

Sygn. akt XVI GC 593/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W., XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Chała - Małkowska

Protokolant: Paweł Cegiełka

po rozpoznaniu w dnia 15 czerwca 2016r. w W.,

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **L. S. C. de S. y (...) S.A. z siedzibą w M., Hiszpania**

o zapłatę kwoty 2.029,50 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanego L. S. C. de S. y (...) S.A. z siedzibą w M., Hiszpania kwotę 617 (sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: XVI GC 593/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 lutego 2015 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego L. S. C. de S. y R. A., kwoty 2029,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powództwa powód wskazał, iż w dniu 2 października 2011r. miała miejsce kolizja drogowa, której sprawca posiadał ochronę ubezpieczeniową OC u pozwanej, z kolei poszkodowany posiadał ochronę ubezpieczeniową u powoda w ramach ubezpieczenia AC. Dochodzona zaś w niniejszym postępowaniu kwota 2029,50 zł stanowi koszty najmu pojazdu zastępczego, które powód pokrył w ramach świadczenia usługi (...) (pozew, k. 4-6).

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia. Ponadto wskazała, że koszty usługi (...) nie są kosztami związanymi z zaistniałą szkodą, bowiem nie spowodowały one uszczerbku w majątku poszkodowanego, a stanowią wyłącznie koszty dodatkowej usługi świadczonej przez powoda w ramach prowadzonej działalności, za które otrzymał należną składkę (odpowiedź na pozew k. 38-39).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 października 2011 r. w W. na skutek niezachowania bezpiecznej odległości między pojazdami przez kierującego pojazdem marki J. o nr rej. (...) najechał on na tyły pojazdu marki R. o nr rej. (...), który w wyniku uderzenia

przemieścił się i uderzył w tył stojącego pojazdu marki O. o nr rej. (...) (**okoliczności bezsporne**, ponadto dowód: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym k. 7).

Pojazd marki J. o nr rej. (...) posiadał ochronę ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej w L. S. C. de S. Y R. A. (**okoliczność bezsporna**).

Uszkodzony w wyniku kolizji drogowej pojazd marki R. o nr rej. (...), stanowiący własność C. D., posiadał ochronę (...) w (...) S.A. Zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego za opłatą dodatkowej składki umowa ubezpieczenia mogła obejmować dodatkowo m.in. organizację oraz pokrycie przez (...) S.A. kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, na czas naprawy ubezpieczonego pojazdu w zakładzie (...) współpracującego w zakresie świadczeń „D. to D.” wraz z podstawieniem pojazdu zastępczego do miejsca wskazanego przez ubezpieczyciela lub osobę uprawnioną do korzystania z pojazdu oraz odbiorem pojazdu zastępczego z zakładu. Jeżeli z jakichkolwiek powodów pojazd nie byłby naprawiany (...) S.A. pokrywać miało koszty wynajmu pojazdu zastępczego w okresie nie dłuższym niż do trzech dni po dokonaniu oględzin i sporządzeniu wypadkowej kalkulacji kosztów naprawy pojazdu. (...) S.A. zapewnić miało pojazd zastępczy klasyfikowany w tym samym segmencie rynkowym co pojazd ubezpieczony, jednak nie wyższym niż C. (**dowód**: potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego k. 8-9, dowód rejestracyjny k. 199, ogólne warunki ubezpieczenia autocasco k. 246-251v).

W dniu 4 października 2011r. C. D. dokonał zgłoszenia szkody w pojeździe w ramach posiadanej policy AC w (...) S.A. (**dowód**: zgłoszenie szkody w pojeździe – k. 10-12)

Uszkodzony pojazd marki R. o nr rej. (...) został oddany do warsztatu naprawczego wektor sp. z o.o. W ramach przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego (...) S.A. przyznało poszkodowanemu C. D. odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu marki R. o nr rej. (...) w wysokości 19958,53 zł, wypłacając je upoważnionemu przez poszkodowanego podmiotowi wektor sp. z o.o. (**dowód**: decyzja z dnia 10 października 2011r. k. 141, lista wypłat odszkodowań k. 134). Ponadto, w ramach ubezpieczenia (...) S.A. zapewnił poszkodowanemu usługę najmu pojazdu zastępczego marki S. (...) przez okres 15 dni, przy stawce 110 zł. Z pojazdu zastępczego poszkodowany korzystał do 18 października 2011 r. W dniu 18 października 2011r. Rent C. B. M. W., (...) s.c. wystawił na rzecz (...) S.A. fakturę VAT nr (...) r. na kwotę 2029,50 zł brutto dokumentującą koszty w/w najmu pojazdu zastępczego (**dowód**: zlecenie wynajmu k. 13v, faktura VAT k. 13). Powyższą kwotę (...) S.A. uiściło w dniu 10 listopada 2011 r. (**dowód**: potwierdzenie przelewu k. 14, zeznania świadka C. D. k. 292-293).

(...) S.A. zwróciło się do L. S. C. de S. Y R. A. o refundację wypłaconych odszkodowań. L. S. C. de S. Y R. A. decyzją z dnia 20 marca 2012 r. przyznało odszkodowanie w wysokości 9958,53 zł z tytułu kosztów naprawy, zaś decyzją z dnia 29 października 2013 r. odmówiło zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego wskazując iż były one realizacją umowy assistance. Decyzję z dnia 29 października 2013 r. (...) S.A. otrzymało w dniu 13 listopada 2013r. (**dowód**: decyzja z dnia 20.03.2012r. k. 95, decyzja z dnia 29.10.2013 r. k. 93, decyzja z dnia 29.10.2013 r. k. 269)

Pismem z dnia 23 października 2013 r. (...) S.A. wezwało L. S. C. de S. Y R. A. do zapłaty kwoty 2029,50 zł jako roszczenia regresowego na podstawie art. 828 k.c. w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania. Wezwanie to L. S. C. de S. Y R. A. otrzymało w dniu 26 października 2013 r. (**dowód**: wezwanie do zapłaty k. 16, zpo k. 17).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów złożonych do akt sprawy oraz twierdzeń stron co do okoliczności niespornych. Dokumenty, w zasadzie w większości stanowiły kserokopie dokumentów prywatnych w rozumieniu art. 245 k.p.c., Sąd włączył je do materiału dowodowego traktując w oparciu o przepis art. 308 k.p.c. jako dowód z wizerunku dokumentów odwzorowujących oryginał. Strony nie kwestionowały zgodności tych kserokopii z oryginalnymi dokumentami. Stosownie więc do treści art. 233 § 1 k.p.c. Sąd, dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów uznał je za wiarygodne i przydatne dla ustalenia stanu faktycznego.

Ponadto Sąd dopuścił dowód z zeznań świadka C. D.. Świadek potwierdził, iż w ramach łączącej go umowy ubezpieczenia autocasco z powodem skorzystał z pojazdu zastępczego, oraz iż otrzymał rozliczenie kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, rozliczenie to nie obejmowało najmu pojazdu zastępczego. Zeznania świadka Sąd ocenił jako

wiarygodne. Zeznania te były spójne i logiczne, korespondowały one z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Na wstępie rozważań należy wskazać, iż stan faktyczny w niniejszej sprawie między stroną pozostawał bezsporny. Pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę powstałą w dniu 2 października 2011r. i wypłaciła powodowi w ramach odszkodowania kwotę 19958,53 zł, z tytułu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu marki R. o nr rej. (...), odmawiając jednak zapłaty odszkodowania z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w wysokości 2029,50 zł brutto.

Roszczenie dochodzone w niniejszym postępowaniu powód oparł na art. 828 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli zakład pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela.

Przepis ten reguluje tzw. regres ubezpieczeniowy, przez który należy rozumieć, że roszczenie ubezpieczającego do sprawcy szkody przechodzi na ubezpieczyciela przez sam fakt zapłaty. Z tą chwilą traci je ubezpieczający, a ubezpieczyciel nabywa wierzytelność do wysokości dokonanej zapłaty. Z przepisu tego wynika, że uprawnienia regresowe przechodzą na ubezpieczyciela z mocy prawa. Jest to tak zwana subrogacja ustawowa (*cessio legis*), która oznacza przejście na ubezpieczyciela wierzytelności do wysokości dokonanej zapłaty w rozumieniu art. 518 k.c., w stosunku do którego art. 828 k.c. jest przepisem szczególnym” (H. C., T. Ż. – glosa do wyroku sądu wojewódzkiego z dnia 25 lutego 1993 r., sygn. akt I Cr 68/93, OSP za 1994 r. z. 2, s. 30).

Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w G., który w wyroku z dnia 7 listopada 2013 r. (sygn. I ACa 479/13, LEX nr 1415888) wskazał, iż „górną granicą odpowiedzialności sprawcy szkody w stosunku do ubezpieczyciela w procesie o regres jest to, co byłby on zobowiązany świadczyć bezpośrednio poszkodowanemu na podstawie przepisów prawa cywilnego”. W ocenie Sądu za niewątpliwie należy uznać, iż koszt najmu pojazdu zastępczego wchodzi w zakres szkody spowodowanej zderzeniem pojazdów i obowiązek pokrycia takich kosztów co do zasady spoczywa na sprawcy szkody. Okoliczności te nie były kwestionowane przez strony procesu.

Kwestią kluczową dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest fakt, iż przepis art. 828 § 1 k.c. stanowi, że roszczenie regresowe przechodzi na ubezpieczyciela z dniem zapłaty odszkodowania.

W przedmiotowej sprawie nie sposób uznać, iż koszty najmu pojazdu zastępczego mieszczą się w pojęciu „wypłaconego odszkodowania”. Zwrócić bowiem należy uwagę, iż kosztów tych nie ponosił sam poszkodowany, nie zostały mu one też zapłacone przez ubezpieczyciela. Powód w ramach zawartego ubezpieczenia AC zobowiązał się do organizacji oraz pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, na czas naprawy ubezpieczonego pojazdu wraz z podstawieniem pojazdu zastępczego do miejsca wskazanego przez ubezpieczyciela lub osobę uprawnioną do korzystania z pojazdu oraz odbiorem pojazdu zastępczego z zakładu i w niniejszej sprawie usługa ta została wykonana na rzecz poszkodowanego w ramach A.. Natomiast wynagrodzenie za koszty najmu pojazdu zastępczego zostało wypłacone przez powoda na rzecz innego podmiotu, niż sam poszkodowany. Poszkodowany nie otrzymał więc z tego tytułu żadnej wypłaty odszkodowania, jak również nie był zobowiązany do pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 ww. ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem (...) zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Zgodnie natomiast z brzmieniem przepisu art. 361 § 1 k.c., zobowiązany

do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Regułą jest zatem zasada pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Naprawienie szkody, według wyboru poszkodowanego, polega bądź na przywróceniu stanu poprzedniego, bądź na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu (art. 363 § 1 k.c.).

Według art. 361 § 2 k.c., szkoda polega albo na stracie, którą poniósł poszkodowany (*damnum emergens*), albo pozbawieniu go korzyści, które mógłby uzyskać, gdyby mu szkody nie wyrządzono (*lucrum cessans*), gdzie pod pojęciem straty rozumie się pomniejszenie majątku poszkodowanego polegające na uszczupleniu aktywów (np. zniszczenie, utrata lub uszkodzenie określonych składników majątkowych albo obniżenie ich wartości), albo na przybyciu pasywów (np. powstanie nowych zobowiązań albo ich zwiększenie).

Uwzględniając powyższe wskazówki teoretyczne powód winien wykazać, że w majątku poszkodowanego nastąpił uszczerbek chociażby w jednej z wyżej wymienionych postaci.

Podkreślić należy, że w przedmiotowej sprawie poszkodowany nie poniósł żadnych kosztów najmu pojazdu zastępczego. To powód w ramach łączącej go z poszkodowanym umowy AC, a w szczególności w ramach umowy A., był zobowiązany do organizacji oraz pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Koszty te w łącznej wysokości 2029,50 zł, zostały wypłacone osobie trzeciej tj. podmiotowi, który faktycznie wynajął poszkodowanemu pojazd zastępczy. W żadnym momencie w okolicznościach niniejszej sprawy po stronie poszkodowanego nie istniało zobowiązanie do pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego, ponieważ od momentu zawarcia umowy A. obowiązek ten spoczywał na (...) S.A. Nie można zatem, było przyjąć, że koszty najmu pojazdu zastępczego stanowiły szkodę ubezpieczonego, czy poszkodowanego. W majątku poszkodowanego nie powstał uszczerbek, tj. nie doszło do powstania wymagalnej wierzytelności o zapłatę czynszu najmu przysługującej wynajmującemu wobec poszkodowanego, u poszkodowanego nie doszło do powstania nowych lub zwiększenie się istniejących pasywów, wobec czego nie zaistniały przesłanki do subrogacji ustawowej określone w art. 828 k.p.c. (z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 23 września 2015 r. w sprawie o sygn. XXIII Ga 664/15).

Przepis art. 828 k.c. jest przepisem szczególnym, regulującym tzw. subrogację ustawową, na mocy której roszczenia przechodzą na ubezpieczyciela z mocy prawa. Dlatego też przepis ten winien być interpretowany ściśle. Jeśli więc przepis art. 828 § 1 k.c. uprawnia do dochodzenia roszczenia regresowego z dniem zapłaty odszkodowania na rzecz ubezpieczonego, to w sytuacji, w której nie nastąpiła wypłata odszkodowania na rzecz ubezpieczonego, gdyż nie było uszczerbku w majątku poszkodowanego to art. 828 § 1 k.c. nie ma zastosowania.

Mając na uwadze poczynione wyżej rozważania Sąd doszedł do wniosku, że powództwo jest niezasadne i winno podlegać oddaleniu w całości, o czym orzeczono w pkt. I wyroku.

W odniesieniu zaś do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia wskazać należy, że zgodnie z art. 819 k.c. § 3 w wypadku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej roszczenie poszkodowanego do ubezpieczyciela o odszkodowanie lub zadośćuczynienie przedawnia się po upływie terminu przewidzianego dla tego roszczenia w przepisach o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym (...). Z kolei zgodnie z art. 442(1) k.c. roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem trzech lat trzech od dnia w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia. W niniejszej sprawie roszczenie powoda stało się wymagalne w chwili wystąpienia zdarzenia objętego ubezpieczeniem, a więc w dniu 2 października 2011r. Jednocześnie zgodnie z art. 819 § 4 k.c. bieg przedawnienia roszczenia o świadczenie do zakładu ubezpieczeń przerywa się także przez zgłoszenie ubezpieczycielowi tego roszczenia lub przez zgłoszenie zdarzenia objętego ubezpieczeniem. Bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie świadczenia. W rozpatrywanej sprawie zgłoszenie przez powoda pozwanemu zakładowi ubezpieczeń roszczenia przerwało bieg przedawnienia i bieg ten rozpoczął się na nowo od dnia otrzymania przez powoda pisma pozwanej z dnia 29

października 2013 r. w którym to piśmie pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego tj. od dnia 13 listopada 2013r. Trzyletni termin przedawnienia upłynął więc najpóźniej z końcem 13 listopada 2016r. Pozew zaś w niniejszej sprawie został wniesiony 17 lutego 2015r. a więc przed upływem trzyletniego terminu przedawnienia.

Nie mniej jednak roszczenie jako niezasadne podlegało oddaleniu w całości.

W odniesieniu do kosztów, należało uznać, iż powód przegrał niniejszy proces w całości, z uwagi na oddalenie powództwa. Dlatego też stosownie do treści art. 98 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. winien zwrócić pozwanej poniesione koszty procesu w łącznej kwocie 617 złotych, na którą to kwotę składają się: koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł ustalone na podstawie § 6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, oraz 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa (pkt. II wyroku).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.